

Jonsa-Michel

Det här hände år 1866. Det var en av de första vårdagarna med stilla kvirrande genomskinligt vårljus, tussilago och takdropp.

Vårbruket hade börjat så karlarna var ute i markerna.

Inne i köket var det också aktivitet. Moran och pigorna höll på att ta reda på väven som de klippt ner. Den skulle så småningom blekas, vikas och sys. Eller läggas i en bunt bland de andra buntarna för kommande behov.

Å så skulle ju innanfönsterna ut.

Med ens bryts stillheten av ett oväsen ute på gårdsplanen.

Moran: Va i fridens namn är det fråga om?

- De är Mickel. Han har skadskjutit en björn. Å nu e han illa tilltyga. Men han lever än.
- Ja vi, Per, jag å Mickel skulle ut å jaga. Men det misslyckades. Mickel råka te å skjuta fel i hastigheten. Han skadsköt björnrackarn å hann inte ladda om innan björn va över han. Som ni ser så är han illa tilltygad.

Moran: Harre Jestanes, så han ser ut.
Han e ju rakt skalpera. Björnelände har rive han ända från baknacken till ansikte.

Pigan: Jämerstaligen, ena öra häng ju löst å ett av ögena ser han då aldrig mera me.

Moran: Lägg han här framför spisen så han blir varm
Få fram ett lakan å riv trasor som vi kan binda om me'.
Om vi binder hårt så kanske skinnet växer fast igen.

Pigan river remsor och gör i ordning vatten i ett emaljerat fat och ger det till moran, som börjar tvätta och linda om Mickel.

Det är en trygg lättnad för bröderna att se att han blir omhändertagen.

Per: Ja ser att han blir omhändertagen.
Vi ä tvungen iväg å spåra björn' för han är illa tilltygad och farlig.
För när jag skulle hjälpa Mickel tog ja yxa å skulle hugga björn i ryggen, men jag missade och yxa tog i sidan på han. Ja tror ja högg av ett revben på'n.
Emellertid gav björn iväg åt Näsbergshället. Sa nu måste vi spåra han. Få se, om vi kan få tag på han.

Moran: Oj – Oj slikt elände. Ge er iväg så tar vi hand om det här. Han får ligga framför spisen i värmen. Sen ger vi han en riktig sup, ber en bön för han, så får vi se hur det går för han.

Jo då, man spårade björnen till Näsberg där den sköts. Jonsa-Mickel levde till han var över 80 år gammal. Vid 70 års ålder var han fortfarande ute och jagade älg.